

der ſtemte for at beholde det. Denne Beſtemmelse vil nemlig ikke være i Stand til fuldstændig eller i videre Omfang at forebygge de Misbrug, som ſkulde forebygges ved den. Naar man indſtrænker Afgaenger til at give Underpant ſaaledes, at Pantet ſkal gives i enkelte beſtemte Ting, ſaa bliver det gaaende viſt en Følge deraf, at den, der giver ſaadan Underpant, er udelukket fra at raade over diſe Ting og fra at ombytte dem med andre, med mindre han paany vil foretage en Pantſætningsſaft med Henſyn til diſe. Men, naar en Mand, ſom ſer, at hans Gælder ikke er langt borte, vil begunſtige en enkelt Kreditor, ſaa bryder han ſig i Reglen ikke om denne Udgang til at ombytte de pantſatte Gjenſtande med andre, ſaa vil han meget godt kunne give Pantet ſaaledes ſpecificeret, og Følgen deraf vil alſaa blive, at der ingenlunde herefter vil være afflaaret, at Bølle paa denne Maade kunne begunſtige enkelte Kreditorer. Det er det, der anføres imod Beſtemmelsen fra deres Side, ſom i det Hele taget ønske, at Underpant afftaffes, medens det fra deres Side, ſom viſte det beholder, er gjort gjældende, at Beſtemmelsen ikke vil afhjælpe den Draigt, der nu afhjælpes ved Underpant, idet det netop er magtpaaliggende at kunne give Underpant i Samlinger af Ting, ſom Er, et Sndho, Værelager og deſlige; hvorimod det har en forblibende Underordnet Interes, at kunne give Underpant i enkelte ſpecificerede Ting. Uagtet Udvalget ſaaledes ikke har kunnet betragte denne Beſtemmelse ſom en Godbedring i Lovforſlaget, ſaa have vi dog ment, at det ikke kunde nytte at modſætte ſig den; vi have holdt for, at man neppe vilde opnaa nogen Forandring paa dette Punkt, og at alſaa en forſat Modſtand mod det maatte have ſom ſandsynlig Følge, at Loven ikke vilde komme ud. En ſaadan Betragtning har Udvalget ikke ment, at der burde tillægges denne Sag. Noget Hjælp vil jo Beſtemmelsen frembyde, idet Underpant i Alt, hvad man eter og eiendes vorder, er ophævet ſaaledes ſom Underpant i diſe Tingindbegreb; men derved maa man jo troſte ſig med, at Lovgivningsforſømmeligheden ikke er afsluttet med dette Arbejde, at der maaffe kan komme en Tid, hvor man ogsaa

her til Lands ligesom alle andre Steder i Verden vil have lært at indſe, at Krediten virkelig kræver Affkaſſen af Underpant i alle dets væſentligſte Former. Seg ſkal kun tilføje at ſom Følge af eller i alt Fald mere Forbindelse med denne Forandring er der i det andet Thing blevet gjort et Tillæg til en anden Paragraph af Lovforſlaget, nemlig § 21, idet der er den er indført en Beſtemmelse, ſom indtydeligt opretholder den nugjældende Lovgivningsforſkrifter i Forordningen af 28de Juli 1841, § 2 om, at et Pantebrev, der giver Underpant i Eosre, ikke har Gyldighed, naar det er oprettet i den ſidſte Tid forend Konkursen. Det er ſtund foretaget den lille Modifikation, at medens dette efter den gjældende Ret finder Anvendelse paa det Pantebrev, der er oprettet i de ſidſte 6 Uger før Konkursen, ſaa er det her rettet til de ſidſte 8 Uger før Konkursen, for at have den ſamme Tidſteff her ſom den, der er valgt i § 20. Det er jo gaaende klart, at medens der var mindre Trang til en ſaadan Beſtemmelse, ſaa længe det var Reglen, at Underpant i Eosre ikke kunde finde Sted, ſaa er det jo naturligt og nødvendigt, at denne Beſtemmelse maa optages i Lovforſlaget, naar man beholder dette Underpant. En anden Forandring, der er foretaget i dette Kapitel, beſtaar deri, at de Beſtemmelſer i Lovforſlaget, ſom i ſaſſatte, at Pantebrevet eller Overdragelsesdokumentets Indtægtning forſt ſkal regnes fra Thinglæsningsdagen, ere blevne udſtredte, at det alſaa paa dette Punkt frelledes ſkal have ſit Forblivende ved den gjældende Ret, hvorlefter det ſjælfes imellem om diſe Pantebrev eller Overdragelsesdokumenter thinglæses i det ſidſte Tid, alſaa inden 1ste eller 2de Thing eller inden 3de eller 4de Thing, hvis de ere oprettede indenfor Forbinden eller ikke, idet de ere oprettede i ſidſte Tid regnes fra Udſtredelsesdagen, hvorimod den, hvis de ikke thinglæses i det ſidſte Tid, forſt regnes fra Thinglæsningsdagen. Denne Forandring kan Udvalget heller ikke anſe for heldig, Udvalget maa afſtølge den Forandring, ſom det hele Tidens har været af, at det er det Naturlige, at Thinglæsningsdagens Indtægtning ikke begynder for end fra ſelve Thinglæsningsdagen, og at der er al Grund til